

X1-059 (2009/04/24)

انتقال - موازی در دو بُعد

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

ویژه‌گی‌ها ی نگاشت - انتقال - موازی در دو بُعد بررسی می‌شود.

1 انتقال - موازی

معادله ی انتقال - موازی ی بردار - v بر خم - C

$$\dot{v}^j(t) + [u^m(t)] \{ \Gamma_{ml}^j[r(t)] \} [v^l(t)] = 0 \quad (1)$$

است [1]، که t پارامتر - خم، $r(t)$ مکان - نقطه ای از خم با پارامتر - t ، و Γ هم‌وستار است. \dot{X} مشتق - X نسبت به t است، و

$$u^m := \frac{dx^m}{dt}. \quad (2)$$

(1) را می‌شود به شکل - بست ه ی

$$\dot{v} + u^m \Gamma_m v = 0 \quad (3)$$

هم نوشت، که Γ_k ماتریس ی است که مؤلفه‌ها ییش همان مؤلفه‌ها ی هم‌وستار اند. \dot{v} هم برداری است که مؤلفه‌ها ییش مشتق - مؤلفه‌ها ی v نسبت به t اند. با معرفی ی

$$\Gamma(t) := [u^m(t)] \{\Gamma_m[r(t)]\}, \quad (4)$$

می شود رابطه ی انتقال موازی را به شکل -

$$\dot{v} + \Gamma v = 0 \quad (5)$$

هم نوشت. این یک معادله ی خطی برای v است. پس یک نگاشت خطی M هست که

$$v(t) = [M(t, t')] v(t'). \quad (6)$$

به $[M(t, t')]$ نگاشت انتقال موازی بر خم C از نقطه ی t' تا نقطه ی t می گویند. با تعریف -

$$M(t) := M(t, 0), \quad (7)$$

داریم

$$v(t) = [M(t)] [v(0)]. \quad (8)$$

روشن است که

$$M(t, t'') = [M(t, t')] [M(t', t'')]. \quad (9)$$

از این از جمله نتیجه می شود نگاشت انتقال موازی وارون پذیر است. می گوئیم انتقال موازی (یا هم وستار) با حاصل ضرب داخلی (یا متریک) سازگار است، اگر

$$\dot{g}_{jk} - u^m (\Gamma^l_{mj} g_{lk} + \Gamma^l_{mk}) g_{jl} = 0, \quad (10)$$

یا به شکل بست،

$$\dot{g} - (\Gamma^* \otimes 1 + 1 \otimes \Gamma^*) g = 0. \quad (11)$$

از (1) و مانسته ی آن برای w ، همراه با (10)؛ یا از (5) و مانسته ی آن برای w ، همراه با (11)؛ دیده می شود اگر v و w دو بردار باشند که بر خم C انتقال موازی می یابند،

واگر این انتقال موازی با حاصل ضرب داخلی سازگار باشد، آنگاه حاصل ضرب داخلی این دوبردار بر خم ثابت می ماند:

$$\frac{d}{dt} [g(v, w)] = 0. \quad (12)$$

C را خمی بسته بگیرد که ابتدا و انتها ی آن با به ترتیب $t = 0$ و $t = 1$ متناظر اند. به $M(1)$ هلوئم می گویند. این نگاشت از یک فضای خطی (فضای مماس در ابتدا ی خم) به همان فضا است. اگر خم C درون ناحیه ای سمت پذیر باشد، یعنی درون ناحیه ای باشد که در آن کنج ها ی چپ گرد و راست گرد به طور یک تا تعریف می شوند، آنگاه از پیوسته گی ی $M(t)$ و وارون پذیری ی آن نتیجه می شود $M(t)$ یک کنج راست گرد را به یک کنج راست گرد تبدیل می کند. این نتیجه برای $M(1)$ هم درست است. پس

$$\det[M(1)] > 0. \quad (13)$$

اگر خم C بسته ی قابل انقباض پیوسته به خمی شامل فقط یک نقطه باشد، چنان که طی این فرآیند ابتدا ی خم (پایه ی خم) ثابت بماند (یعنی اگر C هموئپ بدیهی باشد) هم $\det[M(1)]$ مثبت است. برای دیدن این $C(s)$ را خمی بسته بگیرد که بر $s \in [0, 1]$ تعریف شده، تابعی پیوسته از s است، به ازای همه ی s ها دامنه آش پایه آش ثابت است، $C(0)$ همان C است، و $C(1)$ خم ثابت (تک نقطه ای) است. در این صورت هلوئم یک تابع پیوسته از s است، که نتیجه می دهد دترمینان آن هم یک تابع پیوسته از s است. هلوئم به ازای $s = 1$ هم انی است. پس در $s = 1$ دترمینان هلوئم یک (و در نتیجه مثبت است). دترمینان هلوئم صفر نمی شود، چون هلوئم وارون پذیر است. یک تابع پیوسته که بر یک ناحیه ی همبند تعریف شده و صفر نمی شود، تغییر علامت نمی دهد. پس دترمینان هلوئم با تغییر s تغییر علامت نمی دهد. به این ترتیب در این حالت هم (13) درست است.

اگر انتقال موازی با حاصل ضرب داخلی سازگار باشد، آنگاه $M(1)$ یک نگاشت متعامد است. پس اگر C درون ناحیه ای سمت پذیر باشد، یا هموئپ بدیهی باشد، و انتقال موازی هم با حاصل ضرب داخلی سازگار باشد، هلوئم متعامد و دترمینان آن مثبت است، در واقع دترمینان آن یک است، یعنی هلوئم یک نگاشت دوران است.

2 هُلونُمی در دو بُعد

یک فضا ی دو بُعدی و خم - بسته ی C در آن را در نظر بگیرید و فرض کنید هُلونُمی یک دَوَران است. دَوَران در یک فضا ی دو بُعدی با فقط یک زاویه مشخص می شود. این زاویه را با $\theta(C)$ نشان می دهیم. خم - C' را چنان می گیریم که برد و جهت - آن همان برد و جهت - C باشد، اما پایه اش لزومَن با پایه ی C یکی نباشد. اگر

$$r'(0) = r(t_1), \quad (14)$$

که $r'(t)$ و $r(t)$ مقدار - خم ها ی به ترتیب C و C' در t اند، آن گاه

$$M'(1) = M(t_1, 0) M(1, t_1), \quad (15)$$

و

$$M(1) = M(1, t_1) M(t_1, 0), \quad (16)$$

که M و M' انتقال موازی ها ی متناظر با به ترتیب C و C' اند. پس $M'(1)$ تبدیل تشابه ی یافته ی $M(1)$ است. از جمله معلوم می شود

$$\text{tr}[M'(1)] = \text{tr}[M(1)], \quad (17)$$

که نتیجه می دهد

$$\cos[\theta(C')] = \cos[\theta(C)]. \quad (18)$$

با تغییر دادن - پی وسته ی t_1 ، مقدار - θ هم به طور - پی وسته تغییر می کند، اما $\cos \theta$ ثابت می ماند. پس خود - θ هم باید ثابت بماند. به این ترتیب معلوم می شود θ به پایه ی خم بسته گی ندارد.

خم ها ی C و C' را در نظر بگیرید. $(C' C)$ را خم ی تعریف می کنیم شامل - دو تکه که تکه ی اول C و تکه ی دوم C' است. این حاصل ضرب وقت ی تعریف می شود که انتها ی C ابتدا ی C' باشد. C^{-1} را هم خم ی است که شکل - هندسی ی آن همان شکل - است، اما سویی پیمایش - آن وارون شده است، چنان که ابتدا و انتها ی C^{-1} به ترتیب انتها و ابتدا ی C است.

خم‌ها ی C_1, C_2, C_3 و C_3 را چنان بگیرد که ابتدا ی هر سه یک‌سان، و انتها ی هر سه یک‌سان باشد. خم‌ها ی $(C_2^{-1} C_1)$ و $(C_3^{-1} C_2)$ و $(C_3^{-1} C_1)$ ، هر سه بسته اند. فرض کنید هُلونُم ی ی خم‌ها ی $(C_2^{-1} C_1)$ و $(C_3^{-1} C_2)$ دَوَران است. داریم

$$\begin{aligned} M(C_3^{-1} C_1) &= [M(C_3^{-1})] [M(C_1)], \\ &= [M(C_3^{-1})] [M(C_2)] [M(C_2^{-1})] [M(C_1)], \\ &= [M(C_3^{-1} C_2)] [M(C_2^{-1} C_1)], \end{aligned} \quad (19)$$

که $[M(C)]$ نگاشت - انتقال - موازی بر خم C است. از (19) نتیجه می‌شود $[M(C_3^{-1} C_1)]$ هم یک دَوَران است، و

$$\theta(C_3^{-1} C_1) = \theta(C_3^{-1} C_2) + \theta(C_2^{-1} C_1). \quad (20)$$

C را یک خم - بسته ی کوچک بگیرد. می‌خواهیم هُلونُم ی را تا اولین مرتبه ی نابدیة ی نسبت به اندازه ی این خم حساب کنیم. از (5) نتیجه می‌شود

$$\dot{M}(t) = -\{\Gamma[r(t)]\} M(t), \quad (21)$$

که می‌شود آن را چنین نوشت.

$$M(t) = 1 - \int_0^t dt' \{\Gamma[r(t')]\} M(t'). \quad (22)$$

با این رابطه می‌شود M را به روش - تقریب‌ها ی متوالی حساب کرد. پارامتر - خم را از 0 تا 1 می‌گیریم. تا مرتبه ی دوم نسبت به اندازه ی خم،

$$\begin{aligned} M(C) &= 1 - \int_0^1 dt \Gamma[r(t)] + \int_0^1 dt \int_0^t dt' \{\Gamma[r(t)]\} \{\Gamma[r(t')]\} + o(C^2), \\ &= 1 - \oint_C dr^n \Gamma_n(r) \\ &\quad + \{\Gamma_m[r(0)]\} \{\Gamma_n[r(0)]\} \int_0^1 dt \int_0^t dt' \frac{dr^m(t)}{dt} \frac{dr^n(t')}{dt'} + o(C^2), \end{aligned}$$

انتقال موازی در دو بُعد

$$\begin{aligned}
 &= 1 - \int_S dr^m \wedge dr^n \partial_m \Gamma_n \\
 &\quad + \{\Gamma_m[r(0)]\} \{\Gamma_n[r(0)]\} \int_0^1 dt \frac{dr^m(t)}{dt} [r^n(t) - r^n(0)] + o(C^2), \\
 &= 1 - \int_S dr^m \wedge dr^n \partial_m \Gamma_n \\
 &\quad + \{\Gamma_m[r(0)]\} \{\Gamma_n[r(0)]\} \oint_C dr^m [r^n - r^n(0)] + o(C^2), \\
 &= 1 - \int_S dr^m \wedge dr^n \partial_m \Gamma_n - \{\Gamma_m[r(0)]\} \{\Gamma_n[r(0)]\} \int_S dr^m \wedge dr^n + o(C^2), \\
 &= 1 - \int_S dr^m \wedge dr^n (\partial_m \Gamma_n + \Gamma_m \Gamma_n) + o(C^2), \tag{23}
 \end{aligned}$$

که S رویه ای است که مرز آن خم بسته C است. با تعریف تانسور خم ش به شکل -

$$R_{mn} = \partial_m \Gamma_n - \partial_n \Gamma_m + \Gamma_m \Gamma_n - \Gamma_n \Gamma_m, \tag{24}$$

(مثلن [1]) نتیجه می شود

$$M(C) = 1 - \frac{1}{2} \int_S dr^m \wedge dr^n R_{mn} + o(C^2). \tag{25}$$

این نتیجه برای هر بُعدی درست است. وقت ی انتقال موازی با حاصل ضرب داخلی سازگار است، جمله ی دوم در طرف راست - (25) یک نگاشت پادمتقارن است (تا هلوئم ی یک نگاشت متعامد شود). پس در دو بُعد و برای انتقال موازی یی که با حاصل ضرب داخلی سازگار است، یک اسکالر \mathcal{R} (اسکالر خم ش) هست که

$$R_{mn} = \frac{1}{2} \mathcal{R} \varepsilon_{mn} \varepsilon, \tag{26}$$

که ε تانسور یوی چپویتا [a] است. نتیجه می شود

$$M(C) = 1 - \frac{1}{2} S \mathcal{R} \varepsilon + o(C^2), \tag{27}$$

که نتیجه می دهد

$$\theta(C) = \frac{1}{2} S \mathcal{R}, \quad (28)$$

که S مساحت - رویه ای است که مرز - آن C است.
 از (20) و (28) این نتیجه به دست می آید. یک فضای دو بُعدی در نظر بگیرید که در آن یک انتقال موازی ی سازگار با حاصل ضرب داخلی تعریف شده. اگر هُلونُم ی C - بسته ی C دَوَران باشد و C' به طور - پیوسته از C به دست آید، هُلونُم ی C' - بسته ی C' هم دَوَران است و

$$\theta(C') = \theta(C) + \frac{1}{2} \int_S dS \mathcal{R}, \quad (29)$$

که S رویه ای است که مرز - آن C' و C است. از جمله معلوم می شود اگر C - بسته ی C مرز - رویه ی S باشد،

$$\theta(C) = \frac{1}{2} \int_S dS \mathcal{R}. \quad (30)$$

3 مرجع

- [1] Mikio Nakahara; "Geometry, topology and physics", 2nd edition (Institute of Physics Publishing, 2003) chapter 7

4 اسم - خاص

[a] Levi-Civita